

Λαμπρός Πανηγυρικός Εσπερινός στον Ι. Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στο Σύδνεϋ

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Με εκκλησιαστική λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια τελέστηκε την Πέμπτη, 11 Δεκεμβρίου, το εσπέρας, ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός επί τη μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριφυθούντος, του Θαυματουργού, στον φερώνυμο εορτάζοντα Ιερό Ναό στο προάστιο Kingsford του Σύδνεϋ.

Στην Ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, και συγχοροστάτησαν οι Θεοφιλέστατοι Χωρεπίσκοποι Πέρθης κ. Ελπίδιος και Καμπέρας κ. Αθηναγόρας και ο Θεοφιλέστατος βοηθός Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Yellow

Rock. Συμμετείχαν ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Ενορίας, π. Στυλιανός Σκούτας, ο συνεφημέριός του, π. Σταύρος Ιβανός, και πλειάδα άλλων κληρικών από την πόλη του Σύδνεϋ.

Στο τέλος του Πανηγυρικού Εσπερινού, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος κήρυξε τον θείο λόγο ενώπιον πολυάριθμων πιστών που είχαν προσέλθει με ευλάβεια, για να τιμήσουν τη μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος. Εισαγωγικά, εστίασε στη ρήση: «Εγώ τους εμέ φιλούντας αγαπώ, οι δέ εμέ ζητούντες ευρήσουσι χάριν» (Παρ. η'17), η οποία ανεγνώσθη κατά τη διάρκεια της Ακολουθίας, επισημαίνοντας ότι αυτή επαληθεύεται στη βιοτή του μεγάλου Ιεράρχου και Αγίου της Ορθοδόξου Εκκλησίας: «Ο Άγιος Σπυρίδων δεν πήγε στο σχολείο, δεν σπούδασε, δεν είχε πτυχία, ήταν ένας απλός βοσκός, από γονείς άσημους και αγράμματους. Όμως αυτός ο άνθρωπος διέθετε αυτό που ακούσαμε απόψε: Αγαπούσε τον Θεό και ζητούσε τη χάρη Του, την οποία και ελάμβανε».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εν συντομία στην καθοριστική συμμετοχή του Αγίου Σπυρίδωνος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας και περιέγραψε το Θαύμα της Κεράμου, δια του οποίου συνέτριψε την αιρετική διδασκαλία του Αρείου.

Τέλος, ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο στην ανάδειξη της αρετής της διακρίσεως, η οποία αποτελεί μία εκ των κορυφαίων χριστιανικών αρετών και κοσμούσε την προσωπικότητα του τιμώμενου Αγίου. Υπενθυμίζοντας στο εκκλησίασμα το γεγονός κατά το οποίο, ο Άγιος Σπυρίδων σε περίοδο νηστείας

προσέφερε κρέας σε έναν ταλαιπωρημένο οδοιπόρο, υπογράμμισε την αξία του να αναζητούμε την ουσία των πραγμάτων και να μην περιοριζόμαστε σε επιφανειακές κρίσεις.

Επεσήμανε δε ότι η διάκριση είναι μια θεόπνευστη αρετή, η οποία επιτρέπει στον άνθρωπο να ενεργεί με γνώμονα τη σωτηρία και το καλό του άλλου, υπερβαίνοντας την υποκριτική προσκόλληση σε νόμους και την επιμονή στο ίδιο θέλημα. «Είναι αυτή η αρετή που σε κάνει να δίνεις στον άλλο άνεση και ελευθερία», παρατήρησε χαρακτηριστικά.

Κατακλείοντας, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος απηύθυνε στους πιστούς εγκάρδιες πατρικές ευχές και τους παρακάλεσε να μιμηθούν το παράδειγμα του Αγίου Σπυρίδωνος, τόσο ως προς την αγάπη του για τον Θεό και την αναζήτηση της θείας χάρης, όσο και ως προς την αρετή της διακρίσεως.

